

KUB-13/2012. sz. ülés
(KUB-80/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Külügyi bizottságának**
2011. május 22-én, kedden, 10 óra 13 perckor
az Országház főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	5
<i>Hozzászóló</i>	5
<i>Részvevők</i>	5
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Tájékoztató a Tóásó Előd ügyében folytatott bolíviai tárgyalásokról</i>	6
<i>Vajna Márton bevezetője</i>	6
<i>Dr. Gulyás Gergely kiegészítése</i>	7
<i>Kérdések</i>	8

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a Tóásó Előd ügyében folytatott bolíviai tárgyalásokról
2. A Magyarország kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a közúti és a vasúti határforgalomnak a határátkelőhelyen történő ellenőrzésekről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/7216. szám) (Általános vita)
3. Tájékoztató a közeli-keleti helyzet aktuális kérdéseiről zárt ülés keretében, amelyről külön jegyzőkönyv készült
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Balla Mihály (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Nagy Gábor Tamás (Fidesz), a bizottság alelnöke

Gyöngyösi Márton (Jobbik), a bizottság alelnöke

Dr. Gruber Attila (Fidesz)

Dr. Horváth János (Fidesz)

Dr. Mihalovics Péter (Fidesz)

Pintér László (Fidesz)

Dr. Tilki Attila (Fidesz)

Vona Gábor (Jobbik)

Németh Zsolt (Jobbik)

Kalmár Ferenc András (KDNP)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Csóti Görgy (Fidesz) Pintér Lászlónak (Fidesz)

Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz) dr. Tilki Attilának (Fidesz)

Dr. Gruber Attila (Fidesz) megérkezéséig Balla Mihálynak (Fidesz)

Dr. Daher Pierre (Fidesz) dr. Nagy Gábor Tamásnak (Fidesz)

Vargha Tamás (Fidesz) dr. Horváth Jánosnak (Fidesz)

Dr. Nagy Andor (KDNP) dr. Vejkey Imrének (KDNP)

Meghívottak részéről**Hozzászóló**

Gulyás Gergely, az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság
alelnöke

Vajna Márton, a Köztársasági Elnöki Hivatal Külügyi Hivatalának volt
vezetője

Simonné dr. Berta Krisztina helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Csaba Gábor főosztályvezető (Külügyminisztérium)

Kaleta Gábor főosztályvezető (Külügyminisztérium)

Részvevők

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 13perc.)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: elnézést kérek, képviselőtársaim a késésért, csak közben Gulyás képviselő úrnak nyilatkoznia kell a sajtónak. Viszont azt javaslom, hogy kezdjük el az ülést. Megállapítom, hogy a bizottságunk a helyettesítésekkel határozatképes. Horváth János képviselőtársunk helyettesíti Vargha Tamást, Pintér László Csóti Györgyöt, Tilki Attila Csenger-Zalán Zsoltot, Vejkey Imre Nagy Andort, jómagam pedig Gruber Attilát. Néhány képviselőtársunk külföldön tartózkodik, ezért nem tudnak a mai bizottsági ülésünkön jelen lenni. Megállapítom, hogy így határozatképesek vagyunk.

Az írásban kiküldött napirendet képviselőtársaim e-mailban megkapták a titkárságtól. Kérdezem, hogy a meghívóban szereplő napirendi javaslatához képest van-e kiegészítés. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ki támogatja a mai napirendünket. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta.

Tájékoztató a Tóásó Előd ügyében folytatott bolíviai tárgyalásokról

Az 1. napirendi pontunkban nagy tisztelettel köszöntöm Gulyás Gergely képviselőtársunkat, az emberi jogi bizottság alelnökét és Vajna Márton, a Köztársasági Elnöki Hivatal Külügyi Hivatalának volt vezetőjét. Mind a ketten jártak a térségben, illetve folytattak tárgyalásokat, és ezzel kapcsolatban kértük meg Gulyás képviselő urat és a hivatalvezető urat, hogy tájékoztassanak bennünket arról, amit ott tapasztaltak. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzunk, de azt gondolom, ezt képviselőtársaim is meg fogják erősíteni, hiszen bizottságunkban már több alkalommal is szóba került a Tóásó-ügy, illetve Tóásó Előd fogva tartása, letartóztatása, annak körülményei, és miután önök jártak kint és egyrészt találkoztak Tóásó Előddel is, nagyon fontos, hogy első kézből kapjuk meg az ismereteket, illetve az információkat a tárgyalásokról.

A titkárság a múlt héten megküldte a képviselő úr, alelnök úr úti jelenését, amelyet gondolom, egészítsenek ki és mondják el a személyesebb tapasztalataikat! Önöké a szó. Még egyszer köszönöm, hogy eljöttek, különösen Gulyás alelnök úrnak, hiszen a saját bizottsági üléséről jött ki erre az időre, de azt hiszem, megy is vissza, mert 11 órától ez lesz a téma az emberi jogi bizottságban is. Parancsoljanak!

Vajna Márton bevezetője

VAJNA MÁRTON, a Köztársasági Elnöki Hivatal Külügyi Hivatalának volt vezetője: Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót, a meghívást és a lehetőséget, hogy személyesen is beszámolhatunk a Bolíviában tapasztaltakról.

Nos, a 7 oldalas jelentés, úgy gondolom, részletesen beszámol a találkozón tapasztaltakról, de készséggel állok rendelkezésre, ha vannak kérdések ezzel kapcsolatban. Annyit szeretnék kiegészítésként mondani, azt szeretném hangsúlyozni, hogy több, egymásnak ellentmondó vélemény jelent meg Tóásó Előd személyével kapcsolatban is egy másik bizottságban is, ezzel kapcsolatban tette fel az egyik képviselő úr a kérdést.

A lényeg, hogy ellenzéki politikusok illetve ellenzéki vagy független újságírók Bolíviában egyértelművé tették, hogy véleményük szerint egy bolíviai titkosszolgálati akcióról volt szó, amikor 2009. április 16-án a Santa Cruz-i Las Americas Szállodában titkosszolgálati, készenléti rendőrség vagy terrorellhárító csapatok kivégezték Rózsa Florest, illetve egy másik magyar állampolgárt és egy ír állampolgárt. Tulajdonképpen egy titkosszolgálati akcióról, egy előre megtervezett akcióról volt szó, és nem más, mint kivégzés történt. Ezt nagyon fontos leszögezni, amikor Tóásó Előd szerepéről vagy személyéről beszélünk.

A másik kiegészítés annyi lenne, hogy nagyon fontos lenne, hogy a magyar hatóságok egy irányba próbáljanak elindulni, tehát a magyar parlament tegye meg a szükséges lépéseket, adott esetben szervezzen meghallgatást a ügyben, akár a Külügyi bizottság kezdeményezze, hogy az ellenzéki szenátorok elmondják személyesen, hogy mi történik Bolíviában, illetve, hogy a bolíviai belpolitikai folyamatok hogyan függnék össze ezzel az úgynevezett terrorizmusüggyel vagy Rózsa Flores-üggyel.

Fontos lenne véleményem szerint, hogy a Külügyminisztérium a diplomáciai vonalon tegyen meg minden lehetségest annak érdekében, hogy az ártatlan - hangsúlyozom: ártatlanul bebörtönzött - magyar állampolgár mielőtt kiszabadulhasson, és nagyon fontos lenne, hogy a kormányzat tegyen lépéseket; illetve a parlament és az illetékes bizottságok lépéseket annak érdekében, hogy az európai intézmények, az Európai Parlament, az Európai Bizottság, az Európai Külügyi Szolgálat is bekapcsolódjon ebbe. Arról is szó van, hogy nemcsak egy európai állampolgár van, hanem van egy horvát is bebörtönözve - Mario Tadić - együtt Tóásó Előddel.

Jövőre Horvátország is EU-tag lesz, illetve a szintén kivégzett ír állampolgár családja is komoly nyomás alá helyezte az ír kormányt, hogy tegyen lépéseket az ügyben, tehát nagyon fontos látni, hogy ez egy politikai ügy, és nagyon kevés remény van arra, hogy a bolíviai igazságszolgáltatás tisztességes eljárás keretében valóban feltárja az esetet és feltárja azt, hogy Tóásó Elődnek nem volt igazából köze ahhoz a cselekményhez, amivel őket vádolják.

Tehát az igazságszolgáltatásban bízni, úgy gondolom, nem lehet, ez egy politikai ügy, ezért azt gondoljuk, hogy politikai megoldás, diplomáciai megoldás lehetséges. Ennyit szerettem volna hozzáfűzni a jelentéshez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr!

Dr. Gulyás Gergely kiegészítése

GULYÁS GERGELY, az Emberi jogi, kisebbségi, civil és vallásügyi bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, és köszönjük szépen a meghívást és a beszámolási lehetőséget is. Azt szeretném hangsúlyozni, hogy mi a Külügyminisztérium illetve a külügyminiszter úr megbízásából voltunk Bolíviában, és szerencsére olyan ügyről van szó, ahol eddig csak magyar álláspont volt, és nem voltak belpolitikai viták. Az emberi jogi bizottság korábban két olyan határozatot is elfogadott, amit minden párt támogatott és mindenki aláírt, tehát azt lehet mondani, hogy nincs jobb- vagy baloldali, ellenzéki és vagy kormánypárti vélemény, csak magyar álláspont van az ügyben. A magyar álláspont pedig egyfelől az, hogy Tóásó Előd ártatlan, másfelől pedig az, hogy az az eljárás, ami vele szemben folyik, a legalapvetőbb emberi jogi normáknak sem tesz eleget.

Két kérdésre szeretnék röviden kitérni, aztán ha felmerülnek más kérdések is, akkor válaszolunk. Az első az, hogy jogilag miért ütközik ez Tóásó Előd tisztességes eljáráshoz való alapvető jogába, illetve valószínűleg Tadić esetében is ugyanez fennáll, de bennünket elsősorban az ott életben lévő és börtönben fogva tartott magyar állampolgár érdekel.

Egyfelől a bolíviai büntetőeljárás törvénynek két szabálya van. Az egyik, hogy az előzetes fogva tartás időtartama 18 hónapnál nem lehet hosszabb, másrészt pedig, hogy a büntetőeljárás 36 hónap után, ha nincs ítélet, megszűnik. Ehhez képest a büntetőjog területén alkalmazva a visszamenőleges hatályú jogalkotást, Bolívia a 18 hónapos maximális előzetes fogva tartási időt 36 hónapra emelte. Nyilván a büntetőjog területén a visszamenőleges hatály teljesen elfogadhatatlan, és minden európai, de nem hogy európai, egyetemes emberi jogi normával ütközik, másrészt pedig sem egyik, sem másik szabályt nem tartja be, hiszen már a 36 hónapon is túl vagyunk: 2009. április 16-án történt az őrizetbe vétel, ehhez képest a 3 év idén áprilisban letelt. Ennek ellenére a szabadlábra helyezési kérelmet éppen múlt hét hétfőn utasította el a bolíviai bíróság.

Azt látjuk tehát és csak arra tudok utalni, amire Vajna hivatalvezető úr is utalt, hogy jogi megoldás az ügytől nem várható. Politikai kérdés ez az ügy Bolíviában. Evo Morales 2009-es elnökválasztási kampányának fontos része volt, ezért politikai döntés az is, hogy mi történik a vádlottakkal.

A másik kérdéskör, hogy mi lehet a megoldás. Egyrészt ez a büntetőeljárás nemcsak Tóásó Előd vagy Tóásó Előd és Mario Tadić ellen folyik, hanem 38 vádlott van ebben az ügyen. A 38 vádlottból Tóásó Előd az egyetlen, akinek semmi köze nincs Bolíviához. Tadić Bolíviában született, függetlenül attól, hogy az állampolgárság tekintetében horvát állampolgársággal is rendelkezik. Tehát a nemzetközi figyelem oka szinte kizárólag az, hogy Tóásó Előd is ebben az eljárásban van.

A 38 vádlott ráadásul nem is ismeri egymást. Mindegyiküket terrorizmussal, államellenes szervezkedéssel vádolták, gyanúsították meg. Azt lehet mondani, hogy nagy diplomáciai erőfeszítések és anyagi szankciók lehetőségének kilátásba helyezése esetében szerintem van arra esély, hogy az ítélet enyhébb legyen -ha nem is felmentő -, de mondjuk egy olyan ítélet esetén, amelynek esetén nagyon hamar vagy akár azonnal szabadlábra helyezhető Tóásó Előd, ott már elértük a legfontosabb célt.

Az egyik lehetőség az, hogy ha van olyan nemzetközi nyomás - ezért találkoztunk az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának vezetőjével, az ottani EU-képviselőt vezetőjével - akkor az ítélet lehet lényegesen enyhébb is. Kevés illúziónk van ezzel kapcsolatosan, de az Európai Unió jelentős összegeket biztosít Bolívia számára. Ha jól tudom, akkor 240 millió eurót egy öt éves időszakban. Tehát nyilvánvaló, hogy Magyarország abban érdekelt, hogy az ennek a kormányzati szervekhez jutó részét az Európai Unió tegye függővé attól, hogy ebben az eljárásban a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesül-e. Erre a válasz egyértelműen az, hogy nem érvényesül.

A másik lehetőség pedig az, hogy ha politikai váltás van Bolíviában, akkor valószínűleg szabadlábra helyezik Tóásó Elődöt. Azok által az ellenzéki szenátorok által, akikkel volt módunk találkozni, egyértelművé vált, hogy az ő álláspontjuk is ugyanaz, hogy ez egy koncepciós eljárás, és valóban a bolíviai titkosszolgálatnak is szerepe volt abban, hogy ilyen jellegű kivégzésére sor került.

Egyetlenegy mondat, mert sokan az ügy kialakulásának körülményeit nem látják tisztán, ezért Tóásó Előd személyével kapcsolatosan is félreértések terjedhettek el.

Tóásó Előd nem is volt tudatában annak, hogy Bolíviába azért menne, hogy ott bármilyen tartományok közötti vitában egyáltalán részt vegyen. Őt azzal hívták Bolíviába, hogy ott különböző gazdasági vállalkozásokat lehet alapítani, és az egy megtérülő és jó vállalkozás. Az más kérdés, hogy ott a bolíviai belpolitikai helyzetben a tartományok önállósodása, illetve az önállóság mértéke fontos kérdés, és valószínűleg ilyen jellegű belpolitikai vitákban, illetve az ebből következő feladatokban Rózsa Flores Eduardo részt vehetett. De ő sem valószínűleg meg semmilyen olyan bűncselekményt, amivel most a vádlottakat gyanúsítják a mi tudomásunk szerint, de Tóásó Előd tekintetében pedig teljesen egyértelmű, hogy már a kiutazás szándéka sem az volt, hogy akár bolíviai hagyományos belpolitikai vitákba, ami a tartományok önállóságának mértékével kapcsolatos, a Santa Cruz -i La Paz önállóságával kapcsolatos, bármilyen formában belefolyjon. Köszönöm szépen.

Kérdések

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e kérdés. *(Jelzésre:)* Gyöngyösi alelnök úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönjük szépen a tájékoztatást. Ez valóban olyan kérdés, ami több alkalommal is fölmerült a bizottságban. Nekem igazából két kérdésem lenne. Az egyik az, hogy a napokban - talán pont a tegnapi

napon röppent föl az a hír, hogy Magyarország az Európai Unióban is valamiféle szankció ügyében kezdeményezne valamilyen összefogást.

Bár ez nyilván külpolitikai csapás, csak azt hiszem, talán pont a képviselő úr nyilatkozott a sajtónak vagy a képviselő úr látogatása kapcsán röppent föl az a hír, hogy ennek az irányáról, sebességéről - itt már elég régóta elég sok idő eltelt ebben az ügyben - kérdeznék, és jó lenne látni azt, hogy ennek azért látható időn belül valami eredménye is lesz, és azt, hogy kik azok a szövetségeseink az Európai Unióban, akik egy ilyen kérdésben esetleg a mi oldalunkra állnának, nagyon érdekelne ez az EU-s szál.

Nagyon érdekelne az, hogy esetleg az Európai Unió kívül ismerünk-e olyan országokat, van-e esetleg arra vonatkozóan valamiféle iránymutatás a Külügyminisztériumon belül, hogy melyek azok az országok, akikkel esetleg a nagyvilágban össze lehetne fogni. Hiszen azért tudjuk azt, hogy Evo Morales rendszerének vannak olyan külpolitikai szövetségesei, akiket esetleg egy ilyen kérdésben meg lehetne keresni. Hogy ezek kik pontosan, erről csak halvány sejtéseim vannak, hogy esetleg nyilván a dél-amerikai országok maguk, Venezuela, Kolumbia, esetleg Argentína, Brazília, Kuba, az arab országok természetesen, Irán esetleg. Ezen országok felé a magyar Külügyminisztérium tett-e valamilyen lépéseket, hogy ebben a kérdésben szövetségesekre leljen.

Hiszen ez a kérdés megint egy olyan kérdés, ami a magyar külpolitika hatékonyságának lakmuszpapírja és tesztje. Nem szeretném hosszan felsorolni az elmúlt 20 év összes olyan külpolitikai eseményét, aminek kapcsán a magyar külpolitika nagyon csúfos kudarcba fulladt. Úgy érzem, hogy ez megint egy olyan kérdés, amiben a Külügyminisztérium a lehetőségeket nem meríti ki, és nem igazán tudja, hogy mitévő legyen.

Lenne még egy kérdésem, ami nyilván Tóásó Előd ügyével szorosan összefügg. Tudomásom szerint Eduardo Rózsa Flores holtteste még mindig Bolíviában van. Erre vonatkozóan van-e valamiféle elképzelés, hogy a holttest kiadatását és nyilván Magyarországra szállítását, újratemetését valamilyen módon lehetne-e rendezni. Ez esetleg szóba került-e vagy ezzel kapcsolatban van-e valami mondanivalójuk? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak a pontosítás kedvéért, képviselőtársam, illetve az elnöki hivatal külügyi hivatalát régebben vezetőnek nem gondolom, hogy a Külügyminisztérium helyében vagy nevében esetleg kéne különböző dolgokat mondania, de a kérdésfelvetéssel alapvetően én is egyetértek, hogy milyen lehetőségek vannak diplomáciai úton ezekben az ügyekben továbblépni.

Horváth János képviselőtársunk jelentkezett.

DR. HORVÁTH JÁNOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kérdésem inkább a konfliktusmegoldás, a conflict resolution szempontjából tevődik fel. Azt hallottam, ha jól hallottam, hogy az Európai Unió azonosítja magát szándékunkkal Tóásó Előd kiszabadítása tárgyában, ezért tárgyal vagy valami tárgyalás folyik pénzbefektetés valamiféleképpen támogatás - vagy bármilyen néven nevezem, -pénz odajuttatásához. Ilyen a történelemben előfordult, és a conflict resolution adattárában ez is egy eszköz.

Ugyanakkor azt is hallom, ha jól hallom, és a kérdésem erre irányul. Itt ugyan nem hangzott el közöttünk, de mindnyájan tudatában vagyunk annak a nézetnek, hogy zsarolásnak nem engedünk. Ha tehát valaki, fogva tartó váltságdíjat kíván vagy arra hajlamos volna válaszolni, akkor az olyan emberekkel azért nem lehet tárgyalni mert... - és erre hosszas érveket ismerünk.

A két hozzáállás merőben különbözik. A kérdésem az, hogy ezek a jelen esetben mindkettő mehet párhuzamosan vagy - és itt aggodalmaskodom egy kicsit - hogy a kettő aztán annyira keresztbe keverheti a szálakat, hogy egyiknek is meg a másiknak is a valószínűségét, sikerét beárnyékolja. Nem folytatom tovább ezt a conflict resolutiós elméletet, amelynek

egyik művelője voltam akadémiai oldalról hosszú ideig, de erre sok érdekes érv van, és nyilván akik ezzel nálunk is foglalkoznak, tudatában vannak.

Nos, kérdezem: hogy állunk ebben a dologban? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a szót Németh Zsolt képviselőtársunknak, köztünk van Kaleta Gábor úr, a Külügyminisztérium szóvivője, és jelezte, hogy nagyon szívesen rendelkezésre áll a Külügy részéről. Kérem a szóvivő urat, hogy foglaljon helyet a képviselő úr mellett, illetve a főosztályvezető úr is: Csaba Gábor főosztályvezető úr az Amerikai Főosztály vezetője. *(Csaba Gábor és Kaleta Gábor helyet foglal a meghívottak számára fenntartott székeken.)*

Nagyon örülök, hogy itt vannak, és köszönöm azt is, hogy esetleg a Külügyminisztérium nevében fognak majd néhány gondolatot megosztani velünk. Megadnám a kérdés lehetőségét Németh Zsolt képviselő úrnak.

NÉMETH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Apró észrevételem, illetve kérdésem lenne. Elolvastam ezt a jelentést, amit megkaptam minden bizottsági tag és abban az áll, hogy Kenneth Bell, EU-delegációvezető 2012. május 10-én tanácsokkal látta el Magyarországot, a magyar felet, ami számomra egy kicsit meglepő volt, mert köztük volt például a 2. pontban a Külügyminisztérium hivatalos megkeresése a bolíviai kormány felé. 2009 óta ezek szerint ez nem történt meg. A Külügyminisztériumnak ezek szerint semmilyen megkeresése...

ELNÖK: Volt! Volt!

NÉMETH ZSOLT (Jobbik): Akkor ez bizonyára téves következtetés. Számomra meglepő lett volna vagy meglepő, hogy Kenneth Bellnek, egy nem magyar állampolgárságú, nem magyar embernek kell a magyar Külügyet noszogatnia, hogy egy magyar állampolgárért valamit tegyenek.

Illetve ha jól tudom, tegnap vagy - most már látom - tegnapelőtt a külügyminiszter úr találkozott és megbeszéléseket folytatott Argentínával és kérte Argentína hathatós segítségét. Erre mi volt a válasz? Mert ezt nem tartalmazták már a cikkek. Esetleg volt-e valami igenlő válasz az argentin féltől? Segítenek-e ebben az ügyben, ezt szeretném kérdezni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két rövid kérdést engedjenek meg nekem! Az egyik kérdésem az lenne - mivel találkoztak Tóásó Előddel -, hogy milyen állapotban van, hogy viseli a fogva tartást? Másrészt pedig részben a jelentés erre kitér, de a személyes tapasztalatok talán érdekesebbek lehetnének, másrészt pedig a Külügyminisztériumtól kérdezem azt, hogy van-e módunk és lehetőségünk közvetlenül ENSZ-üggyé tenni a dolgot, illetve az ENSZ-en keresztül megpróbálni ebben az ügyben eljárni.

A másik része, amit talán egy gondolatként el szeretnék mondani, hogy miután Bolíviában Magyarországnak nincs közvetlen helyi képviselete, csak akkreditált nagykövetség van, tulajdonképpen az eljárást is technikailag nehezíti a diplomácia számára, hogy egyáltalán tudjanak ezekben az ügyekben hathatósabban eljárni. Ezenkívül ha megnézzük a bolíviai belpolitikai helyzetet, illetve csak amit a sajtón keresztül ismerünk és miután teljes mértékben felrúgták a szabályokat - a saját törvénykezésük szerint is ez a 18 meg 36 hónap van -, megmondom őszintén, szkeptikus vagyok, de azért felteszem a kérdést, hogy esetleg van-e arra mód és lehetőség, hogy valamilyen kiadatásban megállapodjunk?

Csak azért teszem föl a kérdést, mert tudom, hogy ennek nagyon kicsi a valószínűsége, de mégis talán valamilyen úton-módon van-e esetleg erre esély? És azt még hadd tegyem hozzá, hogy ha képviselőtársaim is bólintanak rá vagy jóváhagyják - ezt nem akartam külön

írásos vagy bármilyen formában - úgy érzem, hogy a bizottságon belül azért egységes a véleményünk abban, hogy ezt az ügyet meg kell oldani és Tóásó Elődöt amennyire csak lehet, ki kell hozni abból a helyzetből vagy arra nyomást gyakorolni, hogy minél kisebb büntetést kapjon, ha egyáltalán kap büntetést.

A mai nap folyamán néhány nagykövettel én is fogok találkozni, igaz, hogy egy kicsit összetettebb formában vagy több nagykövettel is, de a bizottság nevében is elmondom azt, hogy mi mindenben támogatjuk azokat a törekvéseket, hogy Tóásó Előd minél előbb szabadlábban lehessen. Amennyiben mód és lehetőség van rá, mindent el szeretnénk annak érdekében követni, hogy az ő ügye minél előbb megoldódjon és lehetőség szerint minél előbb hazatérhessen.

Önöké a szó. Nem adnék külön szót, aki gondolja, hogy éppen az őt érintő kérdésekre válaszol, szabadon, tessék parancsolni!

Válaszok

DR. GULYÁS GERGELY, az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Amire tudok, utána Vajna kolléga, illetve a minisztérium képviselői kiegészítik, amit elfelejték elmondani.

Mindenesetre Gyöngyösi alelnök úr kérdésére, az első kérdésre azt tudom válaszolni, hogy az Európai Unió által folyósított pénzekkel kapcsolatosan, illetve ezek felfüggesztésével vagy Tóásó Előddel szembeni eljárás tisztességességével összefüggésben tegyék függővé ezeknek a pénzeknek a folyósítását, ahhoz mindenképp az Európai Parlamentben kell az ügyben lépéseket tenni.

Gál Kingával folyamatos a kapcsolattartás. Ők ott meghallgatást akarnak szervezni ebben az ügyben, illetve egy ír európai parlamenti képviselő, Gay Mitchell volt mintegy 2 hónappal előttünk Bolíviában, és az írekre is lehet ebben az ügyben számítani, mint ahogy nyilván a belépést követően a horvátokra is. De egyébként az ügy maga, miután az igazságszolgáltatás függetlenségével kapcsolatos, az Európai Unió számára is fontos kell hogy legyen, miután az Európai Unió elég szigorú követelményeket, sokszor már-már indokolatlanul szigorúnak látszó követelményeket kíván érvényesíteni bizonyos tagállamokkal szemben, aközben pedig féldiktatúrák teljesen politikai függőségben lévő igazságszolgáltatással rendelkező országait támogatja. Nyilvánvaló, hogy itt eléggé jelentős az ellentmondás. Tehát erre lehet hivatkozni.

Az Európai Parlamentben a meghallgatás szervezése folyamatban van, a bolíviai szenátorokkal, akikkel találkoztunk, abban maradtunk, hogy ők nagyon szívesen jönnének az Európai Parlamentbe és adott esetben Magyarországra is a Külügyi bizottsághoz, az emberi jogi bizottsághoz meghallgatásra. Mi természetesen nem a bolíviai belpolitikai viszonyokba akarunk beavatkozni, bár általánosságban a jogállam alapértékeit fontosnak tartjuk, de nekünk elsődlegesen az a fontos, hogy a magyar állampolgár szabaduljon ki.

Ami a diplomáciai lehetőséget illeti. Valóban, Dél-Amerikában, ha jól tudom, összesen négy magyar követség van, és az ezekkel való kapcsolattartás rendkívül fontos. Az emberi jogi bizottság 11-kor kezdődő ülésére az összes dél-amerikai nagykövetet is meghívta a bizottság elnöke, nyilván a velük való kapcsolattartás is egy lehetőség a nyomásgyakorlásra. Emellett miniszter úr Argentínában, illetve Brazíliában tett látogatása során mindkét külügyminisztert kérte az ebben az ügyben való fellépésre.

Ugyan nem tisztem a Külügyminisztériumot megvédeni, de mégis arra a felvetésre, amit alelnök úr mondott, hogy a lehetőséget kimerítette a Külügyminisztérium, szerintem a lehetőséget maximálisan kimerítette, csak lényegesen kevesebb ma a Külügyminisztérium lehetősége, mint akár 15 vagy 20 évvel ezelőtt volt.

A térségben tehát kevesebb a külképviselet, és ott is komoly anyagi korlátok között kénytelenek működni. Ehhez képest – és ez részben válasz egy későbbi felvetésre is -, eddig 3

külgügyminiszteri levél is született az ügyben, az ottani tiszteletbeli konzul mindent megtesz a nagykövet is, bár jobb lenne, ha többször és gyakrabban mehetne és érdemes erre esetleg a bizottságnak is javaslatot tenni, hogy a Külgügyminisztérium akár pluszforrásokat is próbáljon meg biztosítani az Argentínában lévő és Bolíviába is akkreditált nagykövetnek, hogy több alkalommal mehessen, de a nagykövet is aktív volt ebben az ügyben. Tehát azokat a lehetőségeket, amelyek sajnos nem kielégítőek, hanem részben az anyagi nehézségek miatt elég szerények, de azokat a Külgügyminisztérium maximálisan kihasználta.

A holttesttel kapcsolatosan azért nem tudok érdemben tájékoztatást adni, mert mi ebben az ügyben nem kezdeményeztünk semmit, ugyanis nekem nem volt tudomásom arról, amit most alelnök úr mondott, de azt viszont rögtön hozzáteszem, hogy viszont boncjegyzőkönyvek rendelkezésünkre állnak Magyarosi Árpád esetében. És nyilván a holttest kiadásának akadály az, hogy ezek a boncjegyzőkönyvek teljesen egyértelművé teszik, hogy feltett kézzel, állva végezték ki őket, tehát semmilyen tűzpárbaj a Santa Cruz-i hotelben nem volt valójában. Nyilván a holttestek kiadásának ez az akadály, de ettől függetlenül egyetértek azzal, hogy ezt is kezdeményezni kell és a legminimálisabb kegyeleti aktus - bár az életben lévő szabadon bocsátása és hazahozatala nyilván összehasonlíthatatlanul fontosabb.

Horváth elnök úr utalt arra, hogy mi a helyes tárgyalási technika. Valóban kényes kérdés, hogy milyen mértékben kell úgy megfogalmazni ezeket a követeléseket, hogy az zsarolásnak tűnjön. Sajnos miután más eszköz nincsen szerintem a magyar diplomácia kezében, ami érdemben fáj is a bolíviai államnak, mint az, hogy egy olyan közösségnek, az Európai Uniónak, aminek mi is részei vagyunk, a Bolíviával kapcsolatban biztosított segélyei finanszírozásának felfüggesztését próbáljuk meg elérni, ezért nem nagyon látok más lehetőséget. Azzal egyetértek, hogy ezt nem feltétlenül zsarolásszerűen kell előadni, akár még pozitívan is meg lehet fogalmazni, ha az igazságszolgáltatás függetlensége, és a tisztességes eljáráshoz való joga az ottani vádlottaknak, fogva tartottaknak érvényesül, akkor folyósítsa az Európai Unió ezeket a pénzeket. De nagyon más lehetőség nincsen.

Illetve még egy lehetőség van, és ezt eddig nem említettem, hogy van egy Amerika-Közi Emberi Jogi Bíróság, aminek joghatósága van Bolívia felett. A baj az, hogy ott is az az általános alapelv, hogy ki kell meríteni a belföldi jogorvoslati lehetőséget és ezt követően lehet a bírósághoz fordulni. Viszont részben a két meggyilkolt magyar állampolgár ügyében van a bíróságnál ügy, és ha ezekhez egyesíti a Tóásó-ügyet, akkor már most is tud a bíróság dönteni, részben pedig az előbb említett eljárási határidőkkel kapcsolatos jogsértések miatt esetleg tekintheti úgy a bíróság - és ebben az amerikai nagykövetségünk, úgy tudom, aktív, tehát Szapáry nagykövet úr tett lépéseket ebben az ügyben -, hogy mielőbb tárgyalják legalább az ügyet -, tehát tekintheti úgy a bíróság, hogy már most is foglalkozhat az üggyel. Elvileg ennek a szervezetnek a döntéseit Bolívia elfogadja magára nézve kötelezőnek.

Van intő példa - Venezuela például a rá nézve negatív döntéseket nem hajtotta végre és felmondta az egyezményt. Megoszlanak a vélemények azzal kapcsolatosan, hogy Bolívia is így tenne-e vagy sem. De miután azt láttuk, hogy Bolíviának a nemzetközi közvélemény nem teljesen mindegy, tehát nem egy elzárt, bezárkózott diktatúráról van szó, nem egy észak-koreai rezsim van, hanem féldiktatúra-féldemokrácia, ezért lehet arra számítani, hogy ha az Amerika-Közi Emberi Jogi Bíróság érdemben az üggyel foglalkozna és kimondaná azt, hogy az eljárás sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, ez akár Tóásó Előd szabadon bocsátását is magával hozhatná.

Ami Tóásó Előd állapotára vonatkozik: ahhoz képest, hogy ez a San Pedro börtön egy olyan kőerődítmény, aminek kifelé semmilyen ablaka nincsen és európai szemmel a La Paz-i viszonyok is elég elképesztőek, ennek ellenére kifejezetten jó lelki és fizikai állapotban találtuk. Elég jól alkalmazkodott azokhoz a borzasztó körülményekhez, amelyek Bolíviában vannak, és már önmagában az, hogy 3700 méter magasan van La Paz, az is azt jelenti, hogy a turista mindvégig folyamatos légszomjjal kell hogy küzdjön, fejfájással és minden egyéb

fizikai nehézséggel. Nyilván hosszabb idő alatt a szervezet ehhez alkalmazkodik, a börtönkörülményekhez is amennyire lehet, alkalmazkodik. Valamivel jobb cellája van, mint korábban.

Egy ott élő magyar hölgy, illetve a magyar tiszteletbeli konzul heti rendszerességgel látogatja és az élelmezését biztosítja, mert ott az élelmezés sem biztosított, ezt a raboknak ott saját maguknak kell intézni. Úgyhogy mindezen körülmények mellett és ellenére kifejezetten jó fizikai és szellemi állapotban van, és tisztán látja az ő ügyében a lehetőségeket és ennek az esetleges pozitív, illetve negatív kimenetelét.

Még az ENSZ merült föl egy kérdés kapcsán. Az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága bolíviai vezetőivel találkoztunk, talán az egyik, sőt a legkézségesebb vezetője volt az ottani szervezetek vezetői közül, akikkel mi találkoztunk, és mindent meg fognak tenni azért - túl azon, hogy már ők tették meg mindig a legtöbbet, mert a fogva tartás önkényességét megállapították, csak ezt Bolívia ajánlásnak tekinti -, de továbbra is figyelemmel fogják kísérni az ügyet, és várható az, hogy az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága ebben az ügyben még fog határozatot hozni, és érdemes az ENSZ-ben mindent megtenni azért, hogy az ügy minél magasabbra kerüljön.

Egyetlen gondolat még, hogy nagy nehézség az egész ügy kapcsán, hogy a vád terrorizmus, és a terrorizmus szónak olyan borzasztó akusztikája van, hogy mindenkit elriasztott sokáig, hogy érdemben az ügyben segítséget nyújtson. Itt nem a magyar államról van szó, hanem a nemzetközi szervezetekről, és most jutunk el oda - amikor több mint 3 év után meg sem kezdődött a büntetőeljárás tárgyalási szakasza -, hogy egyáltalán érdemben, tartalmilag is foglalkozzanak a kérdéssel, mert a terrorizmus miatt volt egy távolságtartás az egész ügygel szemben.

Köszönöm szépen, ha van kiegészítés, örömmel veszem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Főosztályvezető úr!

CSABA GÁBOR főosztályvezető (Külügyminisztérium): Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget, hogy a Külügyminisztérium nevében megszólalhatok. Csaba Gábornak hívnak, én vagyok az Amerikai Főosztály Vezetője a Külügyminisztériumban. A jobbomon Kaleta Gábor úr ül, aki március végéig velem együtt vezette a főosztályt, ő volt a főosztályvezető-helyettes, most a Külügyminisztérium sajtófőnöke.

Mindenekelőtt szeretném megköszönni, hogy ezt a témát most napirendre tűzték, és szeretném megköszönni a képviselő úrnak és a hivatalvezető úrnak is, hogy beszámoltak és még fontosabb, hogy elmentek és ezt a jószolgálati tényfeltáró utat megcsinálták.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a Külügyminisztérium az első pillanattól fogva ezt az ötletet támogatta, a kidolgozásában, előkészítésében aktívan részt vett és anyagilag is támogatta, és nagyon örülünk, hogy ez megvalósulhatott.

Az első és legfontosabb dolog - részben a kérdésekre is válaszolva: amióta én tavaly augusztus óta ezt a főosztályt vezetem, azóta egészen nyilvánvalóan ezt az ügyet hangsúlyozottan politikai ügyként kezeljük. Előtte is így volt, csak azóta veszek részt ebben a munkában. Nem véletlen, hogy az elsődleges szervezője, intézője az Amerikai Főosztály, nem pedig a Konzuli Főosztály. Nyilván a konzuli részlegre is támaszkodunk, de elsősorban ezt politikai ügyként kezeljük és aszerint próbálunk megoldást találni, ahogy el is hangzott. Nyilván az ügy jellegéből adódóan ez az egyetlen lehetőségünk.

Elhangzott kérdés arra vonatkozóan, hogy Kenneth Bell szerint fel kéne venni a kapcsolatot Bolíviával. Nos tehát nyilván Kenneth Bell nem figyeli minden lépését a magyar külpolitikának, vélhetően ebből fakad a kérdés. A magyar Külügyminisztérium az első pillanattól kezdve kapcsolatban volt Bolíviával: levelek születtek miniszterek nevében, először Balázs Pétertől érkezett, arra még kaptunk - nyilván nem valami sokatmondó -

választ, majd Martonyi János kétszer is partneréhez fordult az ügyben. Nagyköveteink - az előző is, meg a mostani is - többször jártak a fővárosban, az elsőbeosztottunk is ott volt. Ott van egy aktív tiszteletbeli konzulunk, aki rendszeresen jelen van, és próbálja az ügy szálait húzogatni, és elsősorban segítséget adni Tóásó Elődnek a helyszínen.

Ezen kívül - bizonyára többen tudják - sor került külügyminiszteri szintű találkozóra is még Balázs Péter által 2010-ben. Illetve tavaly Schmitt Pál köztársasági elnök úr az ENSZ Közgyűlés margóján találkozott partnerével, és mindenhol azt az üzenetet továbbítva, hogy tisztában vagyunk azzal, hogy egy szuverén országról van szó, amelynek joga, hogy a terrorizmust mint olyat megakadályozza, ha terrorizmusról van szó, illetve a megfelelő bűncselekményeket jogi úton elítélje, ugyanakkor azt kívánjuk és azt követeljük meg, hogy a magyar állampolgár jogait, emberi jogait tiszteletben tartsák, és tisztességes eljárásra kerüljön sor, betartva az ország törvényeit, illetve a nemzetközi kötelezettségvállalásait, tehát ennek során jussunk el a végső ítélethez.

Igyekezünk minden szálát, ami csak lehetséges, erre felhasználni, tehát a nyomásgyakorlást valahol gyakorolni. Ebben nyilván az Európai Unió volt az egyik magától értetődő terep. Létezik az Európai Unió Tanácsának egy Latin-Amerikával foglalkozó bizottsága, ez a COLAT, ott nem telik el egy ülés anélkül, hogy a magyar diplomácia ne tűzné napirendre, és ne jelentene arról, hogy hol tart az ügy, és ne kérné az Európai Unió, illetve tagállamai támogatását.

Elhangzott az, hogy miniszter úr a partnereit maga is próbálja erre ösztönözni, akik a térségben vannak. Március végén itt járt a kolumbiai elnök, a vele folytatott megbeszélésen a miniszter úr kérte, hogy az kolumbiaiak is adják meg a lehető legtöbb támogatást ahhoz, hogy az ügy végre megoldódjék.

A miniszter úrral tartottam a múlt héten Argentínába és Brazíliába, részt vettem az ottani tárgyalásain. Valóban mind Timerman argentin, mind Patriota brazil külügyminiszternek elmondta, hogy miről van szó. Egyébként ezek az urak mindketten jól ismerték az ügyet, és kérte személyes támogatásukat. Nyilván folyamatban lévő ügyekről van szó, úgyhogy a partnerek miatt több részletet most nem akarok elmondani, a lényeg az, hogy mindketten megígérték, hogy személyesen is segíteni fognak.

Ugyanakkor azt is elmondták, hogy a Tóásó-ügy nem unikális ügy - sajnos. Adottságait tekintve, bizonyos attribútumaiban egyedülálló, de brazilok, argentinok is vannak nagyon hasonló helyzetben, akiket a bolíviai igazságszolgáltatás sajátosságai sújtanak, mindkét ország küszködik ezzel, rendkívül sok energiát kell rá fordítani és sokszor csak részleges megoldásokat tudnak elérni. Vagy beszéltük, hogy a jelenlegi helyzetben, ami Bolíviában kialakult, bizonyos értelemben rezsimfüggő a megoldás lehetősége.

Fölmerült az, hogy ENSZ-ügyet kellene vagy lehetne ebből csinálni. Valóban a genfi vonalon az emberi jogi főbiztosnak van egy önkényes fogva tartással foglalkozó bizottsága, ezt próbáltuk nagyon aktívan mozgatni, az ottani nagykövetségünk rendszeresen foglalkozik vele. Ennek nyomán született meg tavaly az az ajánlás, amely teljesen világossá teszi, hogy az, amit a bolíviaiak csinálnak, az tarthatatlan. Viszont ajánlásról van szó, tehát a kikényszeríthetősége végképp korlátozott.

Végül két utolsó aspektust szeretnék megemlíteni. Elhangzott az Amerikai Államok Szövetsége meg az Amerika-Közi Emberi Jogi Bizottság. Valóban a nagykövetségünk folyamatosan kapcsolatban van velük és próbálja az ügyet felgyorsítani. A jelentésben is elhangzik, hogy nagyon lassú, rengeteg ügyük van. Most még 2007-2008-as ügyeket vesznek sorra.

A miénk leghamarabb - már próbáltunk gyorsítani - 2014-ben kerülhet eléjük. Én magam is ott konzultáltam főosztályvezetőként és elmentem és ugyanazt az üzenetet közvetítettem a bizottság felé, tehát amit lehet, ezen is próbálunk mozdítani.

Legvégül: bizonyára többen tudják azt, hogy létezik, létezett és főleg létezni fog az utazó nagykövet intézménye. Volt egy átmeneti időszak, amikor a működtetésével gondjaink voltak teljesen profán okokból. Most eljutottunk oda, hogy új nagykövetet fogunk kinevezni, aki 5 országért felelős, köztük Bolíviáért is, azzal, hogy ez a nagykövet elkezd majd működni, amint végigmegy a folyamat, és elsődleges lesz az, hogy Bolíviával intenzív kapcsolatokat tartson és mindenekelőtt a Tóásó-ügyben próbáljon eredményeket elérni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tessék!

KALETA GÁBOR főosztályvezető (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Két dologgal szeretném Csaba Gábor főosztályvezetőmet kiegészíteni. Kaleta Gábor vagyok, a Sajtófőosztály vezetője.

Annak következtében, hogy az Európai Unió COLAT nevezetű tanácsi formációjában mi rendszeresen felvetettük ezt az ügyet, az Európai Külügyi Szolgálat is folyamatosan napirenden tartja, az Amerikáért felelős igazgató, Christian Leffler nagyon jól ismeri az ügyet, ők utasították az EU Delegáció La Paz-ban, hogy folyamatosan tartsák figyelemmel. Az EU Delegáció képviselője a tárgyalásokon rendszeresen megjelenik, és arról megfelelő úton jelent. Ez az egyik.

Illetve az Európai Unió nemrég kezdett az Amerikai Államok Szövetségével, az OAS-szal egyemberi jogi párbeszédet, és ott sikerrel elértük, hogy a Tóásó-ügy az Európa-Amerika-közi emberi jogi párbeszédnek is az egyik eleme lett. Tehát nemzetközi szinten partnereinkkel próbáljuk nyomni ezt az ügyet. És itt fontos hangsúlyozni, hogy mi a nyugati szövetségi rendszerben elsősorban nyugati partnereinkre szeretnénk támaszkodni ennek az ügynek a megoldásában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Amennyiben nagyjából ezt a témakört lezártuk, zárógondolatként engedjék meg, hogy megköszönjem Gulyás Gergely képviselő úrnak és Vajna Márton volt hivatalvezető úrnak az aktív közreműködését. A Külügyminisztérium számára pedig: gondolom, hogy a bizottságunk nevében mondhatjuk, hogy ha bármire szükség van esetleg, saját lehetőségeinken és csatornáinkon keresztül, amennyiben külföldön járunk, illetve az Interparlamentáris Unión keresztül vagy akár a különböző nagykövetekkel való találkozókon keresztül természetes dolog, hogy mi is fel fogjuk vetni ezeket a témákat, és igyekszünk részt venni abban - ha már személyesen nem tudunk kiutazni, nem tudjuk ezt a problémát direkt módon megoldani -, hogy áttételesen mindenben segítsük az önök munkáját, viszont azt is kérjük, hogy időről-időre rövid tájékoztatást kapjunk, amennyiben van ezeknél az intézményeknél, szervezeteknél, bizottságoknál valamiféle változás, hogy erről írásban röviden tájékoztassák a bizottságunkat.

Nagyon szépen köszönöm, hogy velünk voltak és tájékoztattak bennünket erről az ügyről, és remélem, bízunk benne... - azt tudom, hogy esetleg ez még szóba fog kerülni és kell majd más keretek között is beszélgetnünk erről az ügyről, de bízom benne, hogy mielőbb rendeződni fog ez a kérdés, hiszen egy magyar állampolgárt - kijelenthetjük, hogy - koholt vádak alapján fogva tartanak, és a társait kivégezték.

Egyáltalán az egész helyzetben igyekszünk mindent megtenni annak érdekében, hogy legalább öt minél előbb ki tudjuk hozni, illetve lehetőség szerint minél kisebb büntetéssel átvészelhessen ezt a nagyon nehéz időszakot, és természetes dolog, hogy mindenben megpróbálunk a segítségére lenni.

A magam részéről egy folyamatban voltam vagy vagyok: Tóásó Előd testvérével álltunk levelezésben, és egy időszakban feltehetően fogom tájékoztatni erről a bizottsági ülésről a jegyzőkönyv alapján, hogy itt mik is hangzottak el. *(Dr. Gulyás Gergely: Itt lesz az emberi jogi bizottság ülésén.)* Jó, akkor szerintem rövidre fogjuk zárni ezt a dolgot, és ha

találkozunk is vele, mindenben megpróbáljuk őket is erősíteni, hogy foglalkozunk ezzel az üggyel, és igyekszünk mindent megtenni a lehetőségekhez képest, hogy megoldódjon ez a nagyon nehéz helyzet.

Köszönöm szépen még egyszer, és további jó munkát, szép napot kívánok. *(A meghívottak elhagyják a termet.)*

A Magyarország kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a közúti és a vasúti határforgalomnak a határátkelőhelyen történő ellenőrzésekről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/7216. szám) (Általános vita)

Második napirendi pontunk következik: Magyarország kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a közúti és a vasúti határforgalomnak a határátkelőhelyen történő ellenőrzésekről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/7216. számú törvényjavaslat általános vitára bocsátása. Ehhez a napirendi pontunkhoz köszöntöm Simonné dr. Berta Krisztina helyettes államtitkár asszonyt. Ön é szó. Tudja a formát: rövid tájékoztatást, kiegészítést kérnénk szépen az írásos anyaghoz.

Simonné dr. Berta Krisztina kiegészítése

SIMONNÉ DR. BERTA KRISZTINA helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Hadd mondjam el, hogy ez az utolsó olyan határforgalmi megállapodás, ami az Európai Unióhoz és a Schengenhez csatlakozásunk miatt vált szükségessé. Igazán az a dátum is mutatja, hogy 2006-ban kapott felhatalmazást rá a minisztérium, hogy kezdje meg a tárgyalásokat. Nagyon lassan haladt az ukrán féllel, most két héttel ezelőtt, azt hiszem, május 5-én aláírásra került. Ennek a határforgalmi megállapodásnak a lényege az, hogy egy rugalmas, új modern, egy abszolút lehetetlen, sok elemből álló, örök módosításokból álló régi helyzetet vált fel.

Egyrészt rögzíti a mostani helyzetet, a most létező határátkelőhelyeket, azok rezsimét, azok működtetési feltételeit, és az ott dolgozó úgynevezett szolgálati személyek együttműködési kötelezettségeit. Előremutat a jövőbe annyiból, hogy egész pontosan, név szerint említi a beregdaróc-dédai, szintén nagyon sok éve tervezett határátkelőhely, autópálya-határátkelőhely létrehozását, de annyiból is nyitott, hogy az mondja, hogy szükség szerint nyilvánvaló egyeztetés után máshol is nyitható határátkelőhely. Nagyon fontosnak tartom azt - és pont most itt van az apropója, ahogy kezdődik és igazándiból a két állam szolgálati személyeinek együttműködését leírja itt van most a legjobb példa: egy hónap múlva lesz a futball Európa-bajnokság, ami miatt egyeztetett a két hatóság és végső soron ezen idő alatt egy külön rezsimet hoznak létre, gyakorlatilag azért, hogy a forgalom átmenjen, tehát a sávokat átvariálják. Esetleg azt megemlíteném, hogy Záhony-Csap közúti átkelőhelyen közös kapcsolattartási szolgálati helyre is ad lehetőséget ez a szerződés. Pillanatnyilag Magyarországon Ukrajnán kívül 8 ilyen hely működik, ami rendészeti szempontból nagyon hatékony és jó.

A jóváhagyásukat, egyetértésüket kérem, és állok rendelkezésre.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy van-e kérdés, vélemény. *(Senki sem jelentkezik.)* amennyiben nincs, kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a T/7216. számú törvényjavaslat általános vitára való bocsátását. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta. Köszönöm szépen.

Köszönöm szépen, helyettes államtitkár asszony, hogy velünk volt. További szép napot kívánok. Előadót ebben a kérdésben nem kell állítanunk. Amennyiben valaki nagyon el szeretné mondani a bizottság véleményét, megteheti. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor írásban fogjuk tájékoztatni az általános vitát előkészítő bizottsági ajánlási menetrend szerint az Országgyűlést. Május 29-én fogja tárgyalni az Országgyűlés.

Térjünk rá 3. napirendi pontunkra!

(A bizottság 11 óra 4 perctől 12 óra 48 percig zárt ülés keretében tanácskozott, amelyről külön jegyzőkönyv készült.)

Egyebek

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Az „Egyebek” között röviden annyit, hogy a jövő hétre tervezett ülésünk időpontja szerdán 9 óra 30 perc, hiszen a pünkösd miatt hétfői napirend lesz kedden, és akkor szerdán tartanánk bizottsági ülést, ahol a chicagói NATO-csúcsról hallgatnánk meg egy külügyminisztériumi összefoglalót. Ma még 14:30-kor lesz egy találkozó a non-proliferációs és fegyverkezésellenes világtanáccsal, ez egy olyan tanács, akik egyfajta parlamenti szerveződés keretében próbálják ezt az ügyet vinni.

Más kiegészítenivaló? Egyebek? *(Senki sem jelentkezik.)* Köszönöm szépen.

Ezzel lezárom a mai ülésünket és további szép napot kívánok mindenkinek. Gyorsíróinknak köszönjük szépen a kitartó munkát itt az elmúlt három órában. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 49 perc)

Balla Mihály
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Barna Beáta és Farkas Cecília